



Кукувица.

(Прѣдание).

Куку, куку! О дѣчица,
 Чуйте мойта пѣсенчица:
 Съ Дука бѣхме братъ-сестрица —
 Мили мамини дѣчица;
 Но дѣца размирни бѣхме:
 Никакъ братски не живѣхме . . .
 На майка ни кат' додѣя,
 Цѣлъ день съ насъ да се разпрavia,
 Прокълна ни клѣтва люта,
 Клѣтва страшна и нечута:
 — Дай имъ, Боже, да се чуятъ,
 Да се чуятъ, пъкъ не видятъ! . . .
 Клѣтва майчина се сбждна:
 Дуко въ чухълъ се обърна,
 А пъкъ азъ—на кукувица,
 Да кукувамъ у горица . . .
 — Куку, куку! — Дѣ си Дуко?
 Обади се, мили братко!

Нощъ настане. Въ тъмнинитѣ
 Чувамъ братовъ гласъ въ горитѣ:
 — Чухъ-чухъ, чухъ-чухъ! Кукувице,
 Дѣ си, миличка сестрице?

Ив. П. С.